

Ženy v Koráne a Sunne

V islame neexistuje žiadny rozdiel medzi mužmi a ženami, pokiaľ ide o ich vzťah k Bohu. Sú im obom sľúbené rovnaké odmeny za dobré správanie a rovnaký trest za zlé správanie.

Korán hovorí:

„Aj ženy majú rovnaké práva nad mužmi, ako muži nad nimi.“ (2: 226)

Korán pri oslovovaní veriacich často používa výraz „veriaci muži a ženy“, aby zdôraznil rovnosť mužov a žien v súvislosti s ich povinnosťami, právami, cnosťami a zásluhami.

V Koráne sa hovorí:

„Muslimovia a muslimky a veriaci muži a veriace ženy a poslušní muži a poslušné ženy a pravdovravní muži a pravdovravné ženy a trpezliví muži a trpezlivé ženy a pokorní muži a pokorné ženy a finančne pomáhajúci muži a finančne pomáhajúce ženy a postiaci sa muži a postiace sa ženy a muži chrániaci svoje pohlavie (pred mimomanželským pohlavným stykom) a ženy chrániace (svoje pohlavie) a muži, ktorí si spomínajú na Boha často, a ženy, ktoré si spomínajú (často na Boha), pre tých (v ktorých takéto vlastnosti sú) pripravil Boh odpustenie a odmenu obrovskú.“ (33: 35)

Kresťanskí duchovní v minulosti tvrdili, že ženy nemajú dušu, a že budú existovať v ďalšom živote ako bezpohlavné bytosti, čo je zjavne v rozpore s učením Koránu.

Korán hovorí, že ženy majú dušu presne takú istú ako muži, a pôjdu do raja, ak konajú dobre:

„Vojdite do raja vy i vaše družky, v radosti (tam prebývajte).“ (43:70)

„Kto z jednotlivcov mužského pohlavia alebo jednotlivcov ženského pohlavia by konal dobro a bol by pritom veriaci, tomu dáme žiť život dobrý a odmeníme ho odmenou rovnajúcou sa tomu najlepšiemu z toho, čo konal.“ (16: 97)

Korán napomína tých, ktorí utláčajú alebo zle zaob-

chádzajú so ženami:

„Vy, ktorí ste uverili, nie je vám dovolené dediť ženy, konajúc proti ich vôli. A nebráňte im vydať sa, aby ste ich mohli obráť o časť toho, čo ste im dali, iba ak by sa dopustili nemravnosti zjavnej. A nažívajte s nimi v dobrom, a ak by sa vám sprotivili, tak je možné, že sa vám protiví niečo, z čoho Boh dá vzísť dobro veľké.“ (4:19)

Pred príchodom islamu pohanskí Arabi pochovávali zaživa svoje deti ženského pohlavia a nechávali nahé ženy tancovať v okolí Káby počas každoročných veľtrhov. Zaobchádzali s nimi ako s obyčajnými hnutelnými vecami a predmetmi sexuálnej rozkoše, ktoré nemali žiadne práva a spoločenské postavenie. Práve preto boli verše Koránu, zaoberajúce sa postavením ženy, revolučné. Na rozdiel od iných náboženstiev, ktoré ženy považujú za skazené a nositeľky dedičného hriechu a mužov za dedičov vlastností cnosti a ušľachtilosti, sa islam prikláňa k tomu, že muži a ženy, ako bytosti z rovnakej podstaty, sú vytvorené z jednej duše.

Korán hovorí:

„O, ľudia! Bojte sa svojho Pána, ktorý vás stvoril z duše jednej (z Adama) a z nej stvoril jej družku (Evu) a z nich oboch dal rozmnožiť veľké množstvo mužov a žien. A bojte sa Boha, v mene ktorého sa na seba obraciate, a vyvarujte sa (následkov) prerušenia príbuzenských zväzkov. Veď Boh na vás dozerá.“ (4:1)

Prorok Muhammad (mier s ním) povedal, že „ženy sú druhá polovica mužov“. Korán zdôrazňuje túto jednotu muža a ženy v najkrajšom podobenstve:

Ony (vaše ženy) sú vašim odevom (ktorý vás chráni pred nemravnosťou) a vy (muži) ste ich odevom (ktorý zasa chráni ich). (2: 187)

Presne tak ako oblečenie skrýva našu nahotu, tak si muž a žena, ktorí vstúpia do stavu manželského, navzájom chránia svoju cudnosť. Tak ako odev poskytuje komfort pre telo, tak manžel nájde útechu v spoločnosti svojej manželky a ona u neho.

„Rovnako ako odev je cnosťou, krásou a zdobením tela, tak aj ženy svojim manželom a manželia sú pre ne.“

Islam nepovažuje ženu ako "nástroj diabla", ale Korán ich skôr nazýva: Muhsana – čo znamená pevnosť proti Satanovi, pretože dobrá žena vstupom do manželstva pomáha svojmu mužovi udržať sa na ceste čestnosti v jeho živote. Je to z toho dôvodu, lebo manželstvo bolo prorokom Muhammadom (mier s ním) považované za najcnostnejší akt. Prorok (mier s ním) vravel: *„Keď sa muž ožení, tak splní polovicu svojho náboženstva.“*

Nariadil manželstvo muslimom týmito slovami:

„Manželstvo je súčasťou mojej cesty a ten, kto sa drží ďaleko od mojej cesty, nie je z mojich nasledovníkov.“

Korán nám podáva zmysel manželstva týmito slovami:

„Medzi Jeho (Božie) znamenia patrí, že vám stvoril z vašich duší družky, aby ste u nich pokoj našli, a učinil medzi vami láskavosť a milosť. V tom sú veru znamenia ľuďom, ktorí premýšľajú.“ (30:21)

Prorok Muhammad (mier s ním) vždy chválil cnostné a cudné ženy a vravel: *„Svet a všetky veci na svete sú vzácne, ale najvzácnejšia vec na svete je cnostná žena.“ Raz povedal budúcemu Khalifovi Umarovi: „Mám ti povedať, čo je najlepší poklad pre človeka, ktorý môže nahromadiť? Je to cnostná žena, ktorá ho poteší kedykoľvek sa pozrie smerom k nej, a ktorá stráži svoju cudnosť v neprítomnosti manžela.“*

Pri iných príležitostiach prorok (pokoj s ním) vravel:

„Najlepší majetok, aký človek môže mať, je jazyk, ktorý spomína Allaha, vďačné srdce a veriacu ženu, ktorá mu pomáha v jeho viere.“

Pred príchodom islamu sa so ženami zaobchádzalo často horšie ako so zvieratami. Prorok (mier s ním) chcel tieto krutosti zastaviť, a preto kázal láskavosť voči nim. Povedal muslimom:

„Bojte sa Allaha, pokiaľ ide o ženy.“

„Najlepší z vás sú tí, ktorí sa správajú najlepšie k svojim manželkám.“

„Muslim nesmie nenávidieť svoju ženu, a ak je nespokojný s jednou zlou vlastnosťou v nej, nech je spokojný s jednou dobrou.“

„Čím je zdvorilejší k svojej manželke, tým je dokonalejší vo viere.“

Prorok (mier s ním) bol veľmi dôrazný v nariadeniach pre muslimov, aby boli láskaví k svojim ženám, keď predniesol svoju slávnu Khutbu (reč) na Hore milosti na Arafate v prítomnosti svojich stodvadsaštyritisíc spoločníkov, ktorí sa tam zhromaždili na púti Al-Wada (Rozlúčková púť). Pri Khutbe nariadil prítomným, a skrze nich všetkým tým muslimom, ktorí mali prísť neskôr, aby boli úctiví a láskaví k svojim ženám. I vravel:

„Bojte sa Allaha, čo sa týka žien. Veru, ste sa oženili s nimi s dôverou Allaha a urobili ste ich dovolenými slovom Allaha. Máte (právo) nad nimi a oni nad vami, čo sa týka obživy a oblečenia, podľa svojich možností.“

Žena v islame je úplne nezávislá osobnosť. Môže uzavrieť akúkoľvek zmluvu alebo odkaz na svoje meno. Má nárok na dedičstvo ako matka, ako žena, ako sestra a ako dcéra. Slobodne si môže vybrať svojho manžela. Pohanská spoločnosť pred islamskej Arábie mala iracionálne predsudky voči deťom ženského pohlavia, ktoré pochovávali zaživa. Allahov posol (mier a pokoj s ním) bol úplne proti takejto neludskosti. Ukázal im, že podpora detí ženského pohlavia bude stáť ako ochranný štít pre nich proti pekelnému ohňu:

Prorokova manželka Ajša (mier s ňou) povedala príbeh o žene, ktorá prišla k nej domov so svojimi dvoma dcérami a pýtala si ješ, ale Ajša okrem datle nič iné nenašla. Keď jej Ajša dala datľu, žena ju rozdelila medzi svoje dve dcéry a sama nejedla nič. Potom vstala a odišla. Keď Prorok (mier s ním) prišiel domov, Ajša mu vyrozprávala o tom, čo sa stalo, a on povedal, že tento jej dobrý skutok bude slúžiť ako bariéra pre ňu pred pekelným ohňom.

Najhoršie nešťastie pre ženu je, keď jej manžel zomrie a ona ako vdova je zodpovedná za výchovu deti. Vo východných krajinách, kde si žena zvyčajne nechodí zarábať na živobytie, sú problémy s vdovstvom neopísateľné. Prorok Muhammad (mier s ním) vždy zastával vdovy. Väčšina z jeho manželiek boli vdovy. V čase, keď vdovám bolo málokedy dovolené znovu sa vydať, prorok (mier s ním) vyzýval svojich nasledovníkov, aby sa s nimi oženili. Vždy bol pripravený pomôcť vdovám a vyzýval svojich stúpencom, aby urobili to isté. Abu Hurairah poznamenal, že prorok (mier s ním) povedal: *„Ten, kto sa usiluje pomôcť vdove alebo chudobnému človeku, je ako Mudžahíd“*

(bojovník) na ceste Allahovej, alebo ako ten, kto sa postaví večer na modlitbu a cez deň sa postí.“

Žena ako matka má v islame veľkú úctu. V súvislosti s tým Svätý Korán hovorí o právach matiek v niekoľkých veršoch. To nariaďuje muslimom, aby preukazovali veľkú úctu svojim matkám a slúžili im dobre, aj keby boli neveriacimi. Prorok (mier s ním) sa dôrazne vyjadril, že práva matky sú prvoradé. Abu Hurairah hlásil, že k prorokovi (mier s ním) raz prišiel muž a spýtal sa ho: „Ó, Allahov prorok, kto je tá osoba, ktorá má najväčšie právo nado mnou, čo sa týka zdvorilosti a pozornosti?“ Prorok odpovedal: „Tvoja matka.“ „A potom kto?“ – zopakoval. Prorok znova odpovedal: „Tvoja matka.“ „A potom kto?“- opýtal sa znova. On odpovedal: „Tvoja matka.“ „A potom kto?“ Prorok povedal: „Tvoj otec.“

V inej situácii prorok (mier s ním) odporučil veriacemu, aby nešiel na obranu islamu do vojny proti Kurajšovcom, ale aby sa vrátil a slúžil svojej matke, lebo to bude príčinou jeho spásy. Mu'awiyah, syn Jahimah, hlásil, že Jahimah prišiel k prorokovi (mier s ním) a povedal: „Ó, prorok! Chcem sa pripojiť do boja (na ceste Allaha) a prišiel som sa ťa spýtať na radu.“ Prorok povedal: „Zostaň v matkinej službe, pretože raj je pod jej nohami.“

Prorokovi nasledovníci prijali jeho učenie a priniesli revolúciu v ich sociálnom postoji voči ženám. Už ich nepovažovali iba za obyčajné hnutelné veci, ale ako neoddeliteľnú súčasť spoločnosti. Prvýkrát dostali ženy právo na podiel na dedičstve. V novom spoločenskom systéme ženy získali svoju rovnoprávnosť a stali sa aktívnymi členmi spoločnosti, ktorá ich robila užitočnými prostredníctvom ich služieb počas vojen medzi pohanskými Arabmi a vznikajúcou muslimskou spoločnosťou. Nosili jedlá pre vojakov, starali sa o nich a niekedy dokonca bojovali spolu s nimi, ak to bolo nutné. Stalo sa samozrejmosťou, že ženy pomáhali svojim manželom na poliach, obchodovali a podnikali samostatne a išli von za prácou, aby uspokojili svoje potreby.

Ajša povedala, že Saudah bint Zam'ah išla v noci von. Keď ju Umar uvidel a spoznal, povedal: „O, Saudah, prečo sa nezahaľuješ/neschováš pred nami?“ Saudah sa vrátila k prorokovi (mier s ním) a povedala mu o tom, keď večeral vo svojej izbe, a on (mier s ním) povedal: „Allah vám dovolil, aby ste chodili von pre vaše potreby.“

Podstatou v učení islamu, čo sa týka muža a ženy, je to, že muž a žena by mali byť oporou jeden druhému, aby ich domácnosť bola šťastným a prosperujúcim miestom, aby boli lojálni a verní k sebe navzájom, a aby sa starali o dobré životné podmienky a blaho ich detí. Od ženy sa očakáva, že zmierni manželovu prirodzenú prísnosť, a ovplyvní humánne správanie. Muž má starostlivo vzdelávať ženu, aby spolu vybudovali vlastnosti, v ktorých budú vynikať.

Tieto aspekty boli prorokom (mier s ním) veľmi zdôrazňované. Vyzýval mužov, aby si vzali zbožnú ženu a ženám, aby boli verné svojim manželom a láskavé k svojim deťom.

Prorok (pokoj s ním) povedal: „Medzi mojimi nasledovníkmi sú najlepší z mužov tí, ktorí sú najlepší k svojim manželkám a najlepšie zo žien sú tie, ktoré sú najlepšie na svojich manželov. Za každú z týchto žien je stanovená odmena zodpovedajúca odmene tisícov mučeníkov. Medzi mojimi nasledovníčkami sú najlepšie zo žien tie, ktoré pomáhajú svojim manželom v ich práci, ľúbia ich za všetko a chránia ich od toho, čo je hriechom.“

Raz sa Mu'awiyah opýtal proroka (mier s ním): „Aké sú práva, ktoré má žena voči svojmu manželovi?“ Prorok odpovedal: „Nakrmte ju, keď máte jedlo, oblečte ju, keď sa vy obliekate, zdrzte sa od toho, aby ste ju nefackovali na tvári (aby ste jej neublížili) a nenadávejte jej, a neoddeľujte sa od svojej manželky, s výnimkou, keď ste doma.“

Prorok Muhammad (mier s ním) nikdy neudrel svoje manželky, a tým dáva krásny príklad pre muslimských mužov, ako sa majú k svojim ženám správať.

Prorokovi (mier s ním) sa prišla sťažovať žena na svojho manžela. Prorok (mier s ním) jej povedal: „Neexistuje žena, ktorá by odstránila niečo, a dala to späť na svoje miesto, s cieľom upratania domu svojho manžela, ale Boh jej to dá ako cnosť pre ňu. Tiež neexistuje muž, ktorý by chodil s manželkou ruka v ruke, ale Allah mu to dá ako cnosť pre neho, a keď ju objíme okolo ramien z lásky, jeho cudnosť sa znásobí.“ Raz počul niekoho chváliť ženu z kmeňa Kurajšovcov, „... pretože sú najlákavejšie k svojim deťom, kým sú dojčatá, a pretože pozorne strážia majetok svojich manželov.“

Šari'ah (islamské právo) považuje ženu za duchovne a intelektuálne rovnú mužovi. Hlavný rozdiel medzi nimi je

po fyzickej stránke, na základe ktorej sú zásady spravodlivého rozdelenia práce. Mužovi prideliť viac namáhavú prácu a robí ho zodpovedným za chod rodiny. Žene prideliť prácu v domácnosti, výchovu a vzdelávanie detí, ktoré majú najväčší význam v úlohe budovania zdravej a prosperujúcej spoločnosti.

Faktom je, že dobrá domácnosť funguje na základe jednotnej politiky. Z toho dôvodu Šari'ah vyžaduje od muža, ako od hlavy rodiny, sa najprv poradiť s rodinou a až potom mať posledné slovo pri rozhodovaní. Pri rozhodovaní muž nesmie zneužiť svoju výsadu a spôsobiť ujmu svojej manželke. Akýkoľvek priestupok tohto princípu znamená pre neho riziko straty Allahovej priazne, pretože jeho manželka nie je jeho podriadenou, ale podľa slov proroka (mier s ním), je „kráľovnou svojho domu“, a túto pozíciu by mal dať každý správny veriaci svojej manželke. V kontraste s týmto osvieteným učením islamu vo vzťahu k ženám sa v západných krajinách hovorí o oslobodení a emancipácii žien, čo je vlastne skrytou formou využívania ich tela, zbavenia ich cti a degradácie ich duší!

Preložené z originálu od: Prof Abdur Rahman I. Doi Profesor a Riaditeľ, Centrum pre Islamské Právne Štúdie, Univerzita Ahmadu Bello, Zair, Nigéria

ŽENY

v Koráne a Sunne

وقف المسلمين في سلوفاكيا
Nadácia Moslimov na Slovensku

<http://www.islamskecentrum.sk>
info@islamskecentrum.sk